

Близо и далечъ

„Ако думитѣ ми не пребждватъ въ васъ, и вие въ мене, нѣмате животъ въ себе си“. Азъ ще взема този стихъ въ друга форма: Ако свѣтлината пребжде въ насъ, и ние пребждемъ въ свѣтлината, свѣтътъ ще ни се изяви.

Когато се изисква отъ човѣка да направи нѣщо, той казва: Преди да направя това нѣщо, азъ трѣбва да го зная, да съмъ го училъ. Това е неправилно положение. Човѣкъ първо вижда свѣтлината, запознава се съ нея, а после я изучава. Човѣкъ първо се запознава съ хлѣба и водата, опитва ги, а после ги изучава. Следователно, човѣкъ първо се запознава съ нѣщата, следъ това ги изучава. Това е естественъ пжтъ на постижение. Човѣкъ знае, какво да прави и какъ да прави това, което се иска отъ него, но по зла воля понѣкога той не иска да направи това, което знае. Има случаи, когато човѣкъ забравя, какво трѣбва да прави и какъ трѣбва да го направи, но той самъ е причина за това. Докато е трезвъ, съ будно съзнание, човѣкъ помни и знае всичко, но пийне ли нѣколко чаши вино, той всичко забравя. Той забравя майка си, баща си,